

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๐/๒๕๖๖

วันที่ ๑๐ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางสาวศรีณรัช เกตุเหลือ ผู้อุทธรณ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติก สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๔๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไข/ระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการประกอบกิจการก่อให้เกิดปัญหามลพิษ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว ขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ปรากฏหลักฐานการปิดคำสั่งของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวลงรับเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ และกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ดังนั้นผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๖๖๓ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๖ ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๖๖๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ สพ ๗๖๑๐๑/๐๑๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๖๗๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๕.๐๔/๒๔๔ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๖ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นายเกียรติภูมิ เพชรป้อม ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๖๐-๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติก สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ถูกประชาชนร้องเรียนปัญหามลพิษจากการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติกกับองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวและศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองสุพรรณบุรีว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว รวมทั้งมีคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขปรับปรุงหลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นโดยหยุดประกอบกิจการทันทีจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่ง โดยโต้แย้งในประเด็นที่ว่า ๑) ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว เมื่อครั้งที่มีการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้แนะนำและตกลงอนุโลมให้ประกอบกิจการต่อได้ โดยแจ้งให้จัดทำระบบบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐาน นำเข้าของวัสดุพลาสติกไม่ให้เกินกว่า ๒ วัน เพื่อทำความสะอาดให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และไม่ให้มีการเก็บวัสดุไว้ระยะเวลานาน เพื่อป้องกันเป็นแหล่งก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว ๒) การออกคำสั่งไม่มีการตรวจสอบข้อมูลในปัจจุบัน ไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องอย่างไร จุดใดต้องปรับปรุง และไม่มีการวัดค่าของการก่อให้เกิดความเดือดร้อนอย่างไร ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์คำสั่งเพิ่มเติมว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีประชาชนร้องเรียนว่า ได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็น ผู้อุทธรณ์จึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่หน่วยงานต่าง ๆ แนะนำ โดยหลังจากการแก้ไขปรับปรุง เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวไม่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง การออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการทันทีจะมีผลกระทบกับผู้อุทธรณ์และบริวารจะทำให้ขาดรายได้ และได้รับความเดือดร้อน

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวได้ออกประกาศ เรื่อง ข้อกำหนดเบื้องต้นของการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทปั่นถุงพลาสติก ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีข้อกำหนดเบื้องต้นว่าด้วยการป้องกันมลพิษและการป้องกันเหตุรำคาญจากการประกอบกิจการการรีไซเคิลขยะ ประเภทปั่นถุงพลาสติก รวม ๙ ข้อ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีประชาชนร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดผลกระทบจริงตามข้อร้องเรียน ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งที่ ๑๔๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ห้ามมิให้ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ ทุกชนิด โดยใช้เครื่องจักรกลที่ไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และหยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการให้ถูกต้องตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ ออกให้ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ ใช้ได้ถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ส่งผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็น จึงออกคำแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขปรับปรุง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเหตุรำคาญต่อชุมชน วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ มีประชาชนร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองสุพรรณบุรีเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ วันที่

๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวร่วมกับเจ้าหน้าที่ของอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมประชุมและลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้อำนาจ ตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๖๗ (๒) (๓) (๔) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง ข้อกำหนดเบื้องต้น ของการประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ถือปฏิบัติ เพื่อป้องกันแก้ไขเหตุรำคาญจากการประกอบกิจการ รวม ๙ ข้อ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีประชาชน ร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองสุพรรณบุรี เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวได้ลงพื้นที่ ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ สพ ๗๖๑๐๖/๑๒๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงปัญหามลพิษเรื่องกลิ่นเหม็นและปฏิบัติตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล ศาลาขาว เรื่อง ข้อกำหนดเบื้องต้นของการประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอผ่อนผันการประกอบกิจการชักล้าง ถูพลาสติกและปรับปรุงบ่อบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากไม่มีงบประมาณ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๖๗ (๒) (๓) (๔) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง การผ่อนผันให้ ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ผ่อนผันให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการ ต่อไปได้ แต่ต้องป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น กำหนดให้ผู้อุทธรณ์ต้องปฏิบัติ รวม ๙ ข้อ และสงวนสิทธิที่จะยกเลิกการผ่อนผันได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวมีคำสั่ง ที่ ๒๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการขออนุญาตประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและวัสดุอื่น ๆ โดยเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการฯ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เห็นควรผ่อนผันให้ผู้อุทธรณ์ ประกอบกิจการต่อและแจ้งให้แก้ไขปรับปรุงปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ไม่พบผู้อุทธรณ์ จึงไม่ได้ให้คำแนะนำตาม แบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ยังคงมีผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็น จึงออกคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถูพลาสติกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จริง และไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการแต่อย่างใด เพียงแต่ได้รับการผ่อนผันให้ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและ วัสดุอื่น ๆ ได้ แต่หากเกิดปัญหามลภาวะอันเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวสามารถยกเลิก การผ่อนผันได้ทันที โดยไม่ต้องแจ้งเตือนแต่อย่างใด อีกทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว ได้ให้คำแนะนำเรื่องการทำบ่อบำบัดน้ำเสียและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็นแล้ว หลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถแก้ไขปัญหาร่องกลิ่นเหม็นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้

คณะเจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถูพลาสติก โดยใช้พื้นที่เดียวกับนางบุญงาม เขมวัฒน์ชัย นางสาววาสนา โพธิ์เจริญ นางสาวอารียา ดีเสือ และนายณัฐพัฒน์ เขมวัฒน์ชัย มีความสัมพันธ์ เป็นเครือญาติกัน ประกอบกิจการเป็นเวลา ๑ ปี สถานประกอบการมีเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ทิศเหนือของสถานประกอบการอยู่ห่างจากชุมชน

ประมาณ...

ประมาณ ๔๗๕ เมตร ทิศใต้อยู่ใกล้ชุมชนประมาณ ๘๐ เมตร ทิศตะวันออกอยู่ห่างจากถนนมาลัยแมน หมายเลข ๓๒๑ ประมาณ ๑๐๐ เมตร ภายในสถานประกอบกิจการมีอาคารโรงเรือน จำนวน ๒ หลัง คนงาน จำนวน ๖ คน มีเครื่องปั้นดินเผาพลาสติก (ลูกสลัดแห้ง) สำหรับใช้ปั้นดินเผาพลาสติกให้แห้ง มีลักษณะเป็นลูกทรง จำนวน ๗ เครื่อง ขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๓ เมตร สูงจากพื้นประมาณ ๓ เมตร โดยใช้งานจริง จำนวน ๕ เครื่อง และมีไม้สำรอง จำนวน ๒ เครื่อง ใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า ต่อเครื่อง ในการหมุนปั้นแต่ละครั้งจะสามารถใส่ดินเผาพลาสติกได้ ประมาณ ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัม ต่อเครื่อง มีบ่อชักล้างดินเผาพลาสติก สำหรับใช้แยกและล้างดินเผาพลาสติกจากขยะ จำนวน ๒ บ่อ มีลักษณะเป็นบ่อซีเมนต์ทรงกลม ขนาดกว้าง ๑.๒๐ เมตร ความยาวรอบบ่อ ๕ เมตร สูง ๐.๗๐ เมตร แต่ละบ่อมีเครื่องชักล้างดินเผาพลาสติก (เครื่องตีดินเผาพลาสติก) และชุดตะกร้อ มีไว้สำหรับแยกดินเผาพลาสติกออกจากขยะอื่น และเป็นการล้างดินเผาพลาสติกด้วย จำนวน ๑ เครื่อง โดยใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า และมีเครื่องฟั่นสลัดแห้ง จำนวน ๑ เครื่อง ใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า โดยใช้เกี่ยวดินเผาพลาสติกจากบ่อชักล้างดินเผาพลาสติกขึ้นมาปั่นสลัดน้ำ ก่อน ๑ ครั้ง ก่อนที่คนงานจะนำดินเผาพลาสติกที่ออกมาจากเครื่องฟั่นสลัดแห้งเข้าเครื่องปั้นดินเผาพลาสติก ระบบการทำงานของเครื่องปั้นดินเผาพลาสติก เครื่องตีดินเผาพลาสติก และเครื่องฟั่นสลัดแห้ง ประกอบด้วยสายพานที่เชื่อมกันและ หมุนรอบมุมเหลี่ยมที่มี ๑ ลูก ต่อชุด มีมอเตอร์เป็นต้นกำลังในการขับเคลื่อนสายพานให้หมุนรอบมุมเหลี่ยม ผู้อุทธรณ์ ให้ข้อมูลว่า มีการชุดบ่อเพื่อใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๖ บ่อ โดยบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ เป็นบ่อปูนทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๔ เมตร ลึกประมาณ ๐.๖๐ เมตร บ่อที่ ๓ - บ่อที่ ๕ เป็นบ่อดินทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๔ เมตร ลึกประมาณ ๐.๕๐ เมตร และบ่อที่ ๖ เป็นบ่อดินทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๕ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึกประมาณ ๓ - ๔ เมตร โดยแต่ละบ่อมีท่อเชื่อมกัน เพื่อให้ น้ำสามารถไหลถึงกันได้ ส่วนน้ำที่ผ่านการแยกขยะและล้างดินเผาพลาสติกแล้วจะนำกลับมาใช้ใหม่ มีการทำความสะอาดบ่อชักล้าง ดินเผาพลาสติกทุกวัน ลักษณะการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นดังนี้ ผู้อุทธรณ์จะขับรถกระบะแบบ มีคอกเหล็กกันด้านข้างไปซื้อขยะจากบ่อขยะที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๒ ตัน ตันละ ๓,๐๐๐ บาท โดยขยะที่ผู้อุทธรณ์ซื้อมาเป็นดินเผาพลาสติกซึ่งมีเศษดิน เศษอาหาร และ ของเน่าเสียปะปนติดมากับดินเผาพลาสติกด้วย รวมทั้งมีดินเผาพลาสติกที่ใช้ใส่ไก่สดและหมูสด ที่มีคนไปรับซื้อมาจาก โรงงานที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แล้วนำมาส่งให้ผู้อุทธรณ์สัปดาห์ละ ๔ ครั้ง ครั้งละ ๒.๕ ตัน จากนั้นจึงทำการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อที่ขยะบนรถก่อน จำนวน ๑ ครั้ง จึงนำขยะใส่บ่อชักล้างดินเผาพลาสติก ประมาณ ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัม ต่อหนึ่งครั้ง ต่อหนึ่งบ่อ เพื่อทำการแยกดินเผาพลาสติกออกจากขยะอื่นที่ปนมาและ เป็นการล้างดินเผาพลาสติกไปด้วย โดยแต่ละบ่อจะใส่น้ำประมาณ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ผสมกับน้ำยาฆ่าเชื้อ ผงซักฟอกแบบทั่วไป จำนวน ๒ ถุงใหญ่ น้ำจุลินทรีย์ (อีเอ็ม) ปริมาณ ๑ ลิตร ปูนขาว จำนวน ๒ ถุง ดินประมาณ ๕ กิโลกรัม เพื่อดับกลิ่น ซึ่งภายในบ่อจะมีเครื่องตีดินเผาพลาสติก ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที ต่อการล้างหนึ่งครั้ง จากนั้นคนงานจะตักดินเผาพลาสติกที่ผ่านการล้างและสลัดน้ำจากเครื่องฟั่นสลัดแห้งแล้วเข้าเครื่องปั้นดินเผาพลาสติก ใช้เวลาปั้นแห้งประมาณ ๓๐ นาที แล้วจึงนำดินเผาพลาสติกบรรจุถุงกระสอบบอลลูนบรรจุไปขายที่โรงงานหลอมพลาสติก จังหวัดนครปฐม โดยใน ๑ วัน สามารถทำได้ประมาณกว่า ๑ ตัน ในวันที่เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ หยุดประกอบกิจการตามคำสั่งแล้ว จากการสอบถามประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ ราย ทุกรายแจ้งว่า ได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็น บางรายมีอาการเวียนศีรษะ ทั้งนี้ ผู้แทนศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ได้ชี้แจงเพิ่มเติม ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๖๐-๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ว่า เครื่องปั้นดินเผาพลาสติก บ่อชักล้างดินเผาพลาสติก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ผู้อุทธรณ์ใช้งานร่วมกับผู้ประกอบการอีก ๔ ราย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๕ กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติก โดยใช้พื้นที่ประกอบกิจการ เครื่องปั้นถุงพลาสติกให้แห้ง บ่อซักล้างถุงพลาสติก เครื่องพ่นสไลด์แห้ง และระบบบำบัดน้ำเสีย ร่วมกับผู้ประกอบการที่เป็นญาติกันอีก ๔ ราย คือ นางบุญงาม เขมวัฒน์ชัย นางสาววาสนา โพธิ์เจริญ นางสาวอารียา ดีเสือ และนายณัฐพัฒน์ เขมวัฒน์ชัย มีเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ทิศเหนือของสถานประกอบกิจการ อยู่ห่างจากชุมชน ประมาณ ๔๗๕ เมตร ทิศใต้อยู่ใกล้ชุมชนประมาณ ๘๐ เมตร ทิศตะวันออกอยู่ห่างจากถนนมาลัยแมน หมายเลข ๓๒๑ ประมาณ ๑๐๐ เมตร ภายในสถานประกอบกิจการมีอาคารโรงเรือน จำนวน ๒ หลัง คนงาน จำนวน ๖ คน มีเครื่องปั้นถุงพลาสติก (ลูกสไลด์แห้ง) สำหรับใช้ปั้นถุงพลาสติกให้แห้ง มีลักษณะเป็นลูกทรง จำนวน ๗ เครื่อง ขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๓ เมตร สูงจากพื้นประมาณ ๓ เมตร โดยใช้งานจริง จำนวน ๕ เครื่อง และมีไว้สำรอง จำนวน ๒ เครื่อง ใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า ต่อเครื่อง ในการหมุนปั่นแต่ละครั้งจะสามารถ ใส่ถุงพลาสติกได้ ประมาณ ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัม ต่อเครื่อง มีบ่อซักล้างถุงพลาสติก สำหรับใช้แยกและล้าง ถุงพลาสติกจากขยะ จำนวน ๒ บ่อ มีลักษณะเป็นบ่อซีเมนต์ทรงกลม ขนาดกว้าง ๑.๒๐ เมตร ความยาวรอบบ่อ ๕ เมตร สูง ๐.๗๐ เมตร แต่ละบ่อมีเครื่องซักล้างถุงพลาสติก (เครื่องตีถุงพลาสติก) และชุดตะกร้อ มีไว้สำหรับแยก ถุงพลาสติกออกจากขยะอื่นและเป็นการล้างถุงพลาสติกด้วย จำนวน ๑ เครื่อง โดยใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า และมีเครื่องพ่นสไลด์แห้ง จำนวน ๑ เครื่อง ใช้มอเตอร์ขนาด ๓ แรงม้า โดยใช้เกี่ยวถุงพลาสติกจากบ่อซักล้าง ถุงพลาสติกขึ้นมาปั่นสไลด์น้ำก่อน ๑ ครั้ง ก่อนที่คนงานจะนำถุงพลาสติกที่ออกมาจากเครื่องพ่นสไลด์แห้งเข้าเครื่องปั้น ถุงพลาสติก ระบบการทำงานของเครื่องปั้นถุงพลาสติก เครื่องตีถุงพลาสติก และเครื่องพ่นสไลด์แห้ง ประกอบด้วย สายพานที่เชื่อมกันและหมุนรอบมูเลย์ที่มี ๑ ลูก ต่อชุด มีมอเตอร์เป็นต้นกำลังในการขับเคลื่อนสายพานให้หมุนรอบ มูเลย์ ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า มีการชุดบ่อเพื่อใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๖ บ่อ โดยบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ เป็นบ่อปูนทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๔ เมตร ลึกประมาณ ๐.๖๐ เมตร บ่อที่ ๓ - บ่อที่ ๕ เป็นบ่อดินทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๔ เมตร ลึกประมาณ ๐.๕๐ เมตร และบ่อที่ ๖ เป็นบ่อดิน ทรงสี่เหลี่ยม ขนาดความกว้าง ๕ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึกประมาณ ๓ - ๔ เมตร โดยแต่ละบ่อมีท่อเชื่อมกัน เพื่อให้ น้ำสามารถไหลถึงกันได้ ส่วนน้ำที่ผ่านการแยกขยะและล้างถุงพลาสติกแล้วจะนำกลับมาใช้ใหม่ มีการทำความสะอาด บ่อซักล้างถุงพลาสติกทุกวัน ลักษณะการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นดังนี้ ผู้อุทธรณ์จะขับรถกระบะแบบ มีคอกเหล็กกันด้านข้างไปซื้อขยะจากบ่อขยะที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๒ ตัน ตันละ ๓,๐๐๐ บาท โดยขยะที่ผู้อุทธรณ์ซื้อมาเป็นถุงพลาสติกซึ่งมีเศษดิน เศษอาหาร และ ของเน่าเสียปะปนติดมากับถุงพลาสติกด้วย รวมทั้งมีถุงพลาสติกที่ใช้ใส่ไก่สดและหมูสด ที่มีคนไปรับซื้อมาจาก โรงงานที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แล้วนำมาส่งให้ผู้อุทธรณ์สัปดาห์ละ ๔ ครั้ง ครั้งละ ๒.๕ ตัน จากนั้นจึงทำการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อที่ขยะบนรถก่อน จำนวน ๑ ครั้ง จึงนำขยะใส่บ่อซักล้างถุงพลาสติก ประมาณ ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัม ต่อหนึ่งครั้ง ต่อหนึ่งบ่อ เพื่อทำการแยกถุงพลาสติกออกจากขยะอื่นที่ปนมาและ เป็นการล้างถุงพลาสติกไปด้วย โดยแต่ละบ่อจะใส่น้ำประมาณ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ผสมกับน้ำยาฆ่าเชื้อ ผงซักฟอกแบบทั่วไป จำนวน ๒ ถุงใหญ่ น้ำจุลินทรีย์ (อีเอ็ม) ปริมาณ ๑ ลิตร ปูนขาว จำนวน ๒ ถุง ถุงละประมาณ ๕ กิโลกรัม เพื่อดับกลิ่น ซึ่งภายในบ่อจะมีเครื่องตีถุงพลาสติก ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที ต่อการล้างหนึ่งครั้ง จากนั้นคนงานจะตักถุงพลาสติกที่ผ่านการล้างและสไลด์น้ำจากเครื่องพ่นสไลด์แห้งแล้วเข้าเครื่องปั้นถุงพลาสติก ใช้เวลาปั่นแห้งประมาณ ๓๐ นาที แล้วนำบรรจุถุงกระสอบบอลปูนขาวทุกไปขายที่โรงงานหลอมพลาสติก จังหวัดนครปฐม โดยใน ๑ วัน สามารถทำได้ประมาณกว่า ๑ ตัน ในวันที่เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการ ตามคำสั่งแล้ว จากการสอบถามประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ ราย ทุกรายแจ้งว่า ได้รับผลกระทบ จากกลิ่นเหม็น บางรายมีอาการเวียนศีรษะ ทั้งนี้ เมื่อมีประชาชนร้องเรียนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว และศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองสุพรรณบุรี เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาวและหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง...

ที่เกี่ยวข้องได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับ มาตรา ๖๗ (๒) (๓) (๔) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง ข้อกำหนดเบื้องต้นของการประกอบกิจการ ไรโซเคลซยะและวัสดุอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง การผ่อนผันให้ประกอบกิจการไรโซเคลซยะและวัสดุอื่น ๆ พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ผ่อนผันให้ผูุ้ทธธรณ์ประกอบกิจการได้ แต่ต้องป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญกลิ่นเหม็น ตลอดจน เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้คำแนะนำหลายครั้ง แต่ผูุ้ทธธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม คำแนะนำและการประกอบกิจการส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่อยูุ่ทธธรณ์นี้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การประกอบกิจการของผูุ้ทธธรณ์เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่อาศัย บริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้อง ประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๓) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือ สถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือ การควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ผุนละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการ ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น...” มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อพ้นเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ... ๑๓. กิจการอื่น ๆ... (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้ว หรือเหลือใช้... (๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้นแล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่...” ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ศาลาขาว เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒ กำหนดไว้ว่า “ข้อบัญญัตินี้ให้ ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว นับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” แต่ข้อบัญญัติดังกล่าวยังไม่ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ทธธรณ์ประกอบกิจการ ไรโซเคลซยะและถุงพลาสติก โดยรับซื้อถุงพลาสติกซึ่งมีเศษดิน เศษอาหาร และของเน่าเสียปะปน นำมาล้างทำความสะอาด และสัลดน้ำให้แห้งโดยใช้เครื่องจักร จากนั้นนำไปจำหน่ายให้ผู้รับซื้อนำไปแปรรูปต่อ ลักษณะการประกอบกิจการ ของผูุ้ทธธรณ์จึงเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้ว

หรือเหลือใช้...

หรือเหลือใช้ และประเภทการล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรรูป
เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ตามข้อ ๓ ๑๓. (๕) และ (๗) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ด้วยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังไม่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกอบกับข้อ ๒ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
ศาลาขาวฉบับเดียวกัน กำหนดให้ข้อบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ดังนั้น ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕
จึงยังไม่มีผลใช้บังคับ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
ประกอบกับมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม
ลักษณะการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีการชักล้างถุงพลาสติกที่มีสิ่งสกปรกปนเปื้อนมา ย่อมทำให้เกิดน้ำเสีย
ซึ่งผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางพิจารณาของคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์พบว่า บ่อดังกล่าวมีลักษณะเป็นบ่อรวบรวมน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ไม่มีลักษณะเป็น
ระบบบำบัดน้ำเสียตามหลักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด อีกทั้งลักษณะการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์
ได้ใช้สถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์ และบ่อรวบรวมน้ำเสียเดียวกันกับผู้ประกอบกิจการอีก ๔ ราย รวมทั้งมาตรการ
ในการจัดการหรือป้องกันผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นและน้ำเสียยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
รบกวนจากการเน่าเสียของน้ำและสิ่งปนเปื้อนจากถุงพลาสติกที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ อันเป็นเหตุให้เสื่อมหรือ
อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงได้ ดังนั้น การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเข้าข่าย
เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๔๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
โดยใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔
บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า... (๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล... มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้น
ในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
ระงับเหตุรำคาญภายในระยะเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใด
เพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้
ในคำสั่งได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มี
เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับ การนั้น”
และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิด
อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใด
ใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้”
เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายมนตรี นาคทองอินทร์ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ศาลาขาว จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
มีอำนาจลงนามในคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ได้ เมื่อการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อน

แก่ผู้อยู่อาศัย...

แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงและเข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อีกทั้งลักษณะการประกอบกิจการมีการใช้สถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์ และบ่อรวบรวมน้ำเสียร่วมกับผู้ประกอบกิจการอีก ๔ ราย โดยไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้องตามหลักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม มลพิษที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจริง ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แนะนำให้ผูุ้ธรณ์แก้ไขปรับปรุง โดยเข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการและออกเป็นแบบตรวจแนะนำให้ถือปฏิบัติหลายครั้ง กรณีนี้ถือได้ว่า ผูุ้ธรณ์มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ดังนั้น คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๔๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ จึงชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จึงใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขข้อความในคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๔๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ในย่อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๔ จากข้อความ “หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง” เป็น “ห้ามมิให้ท่านใช้สถานที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการรีไซเคิลขยะและถุงพลาสติก จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้ว”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาขาว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๔๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

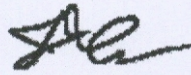
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

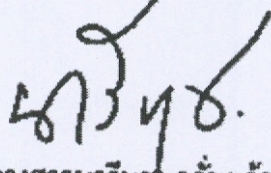
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

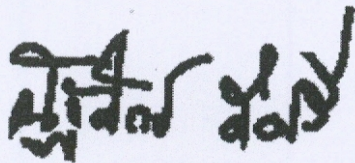
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

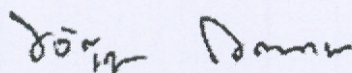
กรรมการ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ

(นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์)

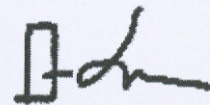
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรรมการ

(นางอรัทัย หวังวิวัฒนา)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ

(นายสมชาย ตูแก้ว)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ